

80.

1979, 6. března – Sdělení VONS č. 80 „Změny a doplňky souhrnného sdělení č. 63“ obsahující doplnění informací ze souhrnného sdělení VONS č. 63, informaci o odnětí státního souhlasu k výkonu duchoven-ské činnosti členu VONS Václavu Malému a o členství Jana Litomiského a Jakuba Trojana ve výboru.

V souhrnném sdělení č. 63¹ jsme uvedli základní informace o případech, které sledujeme. Za poslední dva měsíce došlo k těmto změnám:

Podmínky věznění Miloslava Černého v NVÚ MS Mírov se výrazně zlepšily. Miloslavu Černému je poskytována potřebná lékařská péče a není již šikanován pro údajné neplnění pracovní výkonové normy. Je to výsledek široké solidarity v národním i mezinárodním měřítku. Tato skutečnost se potvrzuje i v jiných případech. Intervence ve prospěch vězňů, dopisy a balíčky se zahraničí mají pozitivní vliv na podmínky, v nichž vězni žijí. Zdravotní stav Miloslava Černého byl koncem roku 1978 už natolik vážný, že nelze vyloučit názor, že tato solidarita mu zachránila život. VONS u této příležitosti zaznamenává, že na solidárních akcích s Miloslavem Černým, dělníkem z Liberce, se podíleli především liberečtí občané – většinou mladí dělníci, dále Charta 77, Amnesty International a další instituce a jednotlivci.²

Odlišný je osud Jiřího Lederera (nar. 15. 7. 1922 – ve sdělení č. 63 bylo chybně uvedeno 1921), kde se výsledky skutečně mohutné mezinárodní kampaně dosud neprojeví. Podle jeho posledního dopisu z 25. 2. 1979 trpí již měsíc vleklou chřipkou, ale vězeňský lékař ho neuznal práce neschopným. I v tomto stavu musí denně nastupovat do práce a plnit předepsanou výkonovou normu, což mu činí velké potíže, neboť trpí současně nespavostí. Cítí se již velmi vyčerpaný, neustále hubne, na váze ztratil za dobu věznění již téměř 10 kg (tělesná váha klesla pod 60 kg). Nebyl mu vydán lék Muthesa, který mu byl podáván proti chronickým žaludečním potížím, ačkoliv manželka tento lék včas odeslala (má potvrzení pošty).

Rovněž mu nebyly předány tři poslední dopisy z domova. Z jeho sdělení vyplývá, že mu byl uložen trest odnětí práva přijmout balíček ve váze dvou kilogramů, který jinak smí obdržet jednou za půl roku; zákaz se týká balíčku, který by jinak obdržel v červnu 1979, další balíček obdrží nejdříve v prosinci 1979. Zdravotní stav Jiřího Lederera při zostřených podmínkách výkonu trestu vyvolává velké obavy a není vyloučeno, že tím má být ještě zesílen nátlak na jeho psychiku. Jiří Lederer je vězněn v NVÚ MS Ostrava.³

Poslední ze tří politických vězňů, na jejichž vážný zdravotní stav poukázala Charta 77 dopisem Mezinárodnímu červenému kříži z 1. 10. 1978, byl Jan Šimsa, který byl 30. 1. 1979 propuštěn z NVÚ MS Plzeň-Bory a to po vykonání celého trestu v trvání osmi měsíců.⁴

Jaroslav Šabata byl pravomocně odsouzen k devíti měsícům nepodmíněně. Jak jsme již konstatovali, zmírnění právní kvalifikace jeho údajného trestného činu, výše trestu i náhlé zlepšení lékařské péče koncem roku 1978 považujeme za výsledek rozsáhlé mezinárodní kampaně. Místo věznění Jaroslava Šabaty po odvolacím řízení není dosud známo.⁵

Po vykonání celého trestu v trvání jednoho roku byl začátkem února t. r. propuštěn z NVÚ Plzeň-Bory Michal Kobal; ve smyslu rozsudku byl převezen do psychiatrické léčebny v Kosmonosech, okr. Mladá Boleslav (pavilon 16 A). Ve výkonu trestu mu byly doručovány i výrazy solidarity ze zahraničí.⁶

Rozsudek nad Petrem Cibulkou (dva roky), Liborem Chloupkem (20 měsíců) a Petrem Pospíchálem (11 měsíců) je pravomocný, Petr Cibulka je znovu trestně stíhán za výrok, který měl vyslovit v soudní síni. Všichni jsou nyní vězněni v NVÚ MS Plzeň-Bory.⁷

Také rozsudek nad Františkem Hrabalem a Jiřím Volfem⁸ – každý byl odsouzen ke třem letům – nabyt právní moci. Oba byli, jak jsme již oznámili, odsouzeni za trestný čin podvracení republiky;⁹ VONS sleduje kromě nich jen tři další případy, kdy došlo k odsouzení za tento trestný čin: Jiří Lederer, Aleš Macháček, Vladimír Laštůvka,¹⁰ dále sleduje tři případy odsouzení za přípravu k tomuto trestnému činu: Jaroslav Dvořák, Bedřich Raška a Václav Novotný.¹¹

Pravomocným se stal i rozsudek nad Zdeňkem Kašťákem: deset měsíců nepodmíněně.¹²

Také rozsudek nad čtyřmi odsouzenými za trestný čin křivé výpovědi [a nepravdivého znaleckého posudku], jehož se měli dopustit jako svědci v trestní věci proti Jiřímu Chmelovi, je pravomocný.¹³ Josef Klier a Petr Ouda jím byli odsouzeni každý ke dvěma letům odnětí svobody, Josef Hegr k osmnácti měsícům a Ivana Holotová ke čtrnácti měsícům. Všechny tresty jsou nepodmíněné.¹⁴

Místa věznění F. Hrabala, J. Volfa [sic], Z. Kašťáka, J. Klier, P. Oudy, J. Hegr a I. Holotové nejsou dosud známa.

Člen VONS, pater Václav Malý, nar. 1950, do konce ledna 1979 kaplan u sv. Bartoloměje v Plzni, byl postižen tzv. odnětím státního souhlasu k výkonu duchovenské funkce; v této souvislosti oznamujeme změnu jeho adresy: Václav Malý bydlí nyní Nad pomníkem 2, Praha 5.

Členy VONS jsou rovněž dr. ing. Jakub Trojan, Mělnická 44, Neratovice, okr. Mělník, a ing. Jan Litomiský, 394 05 Vyskytná 2, okr. Pelhřimov. (Seznam ostatních členů VONS a jejich adresy viz sdělení č. 63)¹⁵.

Informace o Chartě 77, r. 2, 1979, č. 3, s. 10–11.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 63.

² K případu Miloslava Černého viz sdělení VONS č. 36 a 48, dokumenty č. 36 a 48.

³ K případu Jiřího Lederera odsouzeného v rámci kauzy Oty Ornesta a spol. viz sdělení VONS č. 12 a 164, dokumenty č. 12 a 165, a dokument č. 1131.

⁴ K případu Jana Šimsy viz sdělení VONS č. 17, 21, 28, 40 a 48, dokumenty č. 17, 21, 28, 40 a 48.

⁵ K případu Jaroslava Šabaty viz dále sdělení VONS č. 41, 66, 67, 69, 75, 76, 92, 106 a 223, dokumenty č. 41, 66, 67, 69, 75, 76, 92, 106 a 224, a dokument č. 1134.

⁶ K případu Michala Kobala, Ivan Maňáska a Věry Vránové viz sdělení VONS č. 10, 27, 33 a 127, dokumenty č. 10, 27, 33 a 128.

⁷ K případu Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala viz sdělení VONS č. 2, 40, 42, 48, 55, 64, 69, 70, 157, dokumenty č. 2, 40, 42, 48, 55, 64, 69, 70, 158.

- ⁸ Správně Wolf.
- ⁹ K případu Františka Hrabala a Jiřího Wolfa viz sdělení VONS č. 43, 50, 69, 71 a 164, dokumenty č. 43, 50, 69, 71 a 165.
- ¹⁰ K případu Vladimíra Laštůvky a Aleše Macháčka viz sdělení VONS č. 12, dokument č. 12.
- ¹¹ K případu Jaroslava Dvořáka, Vojtěcha Valy a spol. viz sdělení VONS č. 35, 37, 48 a 52, dokumenty č. 35, 37, 48 a 52, a dokumenty č. 1128 a 1130.
- ¹² K případu Zdeňka Kašťáka viz sdělení VONS č. 24, 59, 69 a 127, dokumenty č. 24, 59, 69 a 128.
- ¹³ K případu Jiřího Chmela viz sdělení VONS č. 23, 49, 60, 61 a 164, dokumenty č. 23, 49, 60, 61 a 165.
- ¹⁴ K případu Josefa Hegra, Ivany Holotové, Josefa Kliera a Petra Oudy viz dále sdělení VONS č. 69, 72 a 78, dokumenty č. 69, 72 a 78.
- ¹⁵ Dokument č. 63.